

Sygn. akt II K 25/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Frączek

Protokolant: Piotr Gosiewski

w obecności **Prokuratora** Anny Sylwii Zimnoch

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 09.11.2018 roku, 27.02.2019 roku, 03.10.2019 roku sprawy

K. B.

urodz. (...) w Ł.

syna J. i K. z d. D.

oskarżonego o to, że:

W dniu 8 sierpnia 2017 r. na drodze krajowej nr (...) odcinek P. – G. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki O. o nr rej. (...) po drodze publicznej,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego K. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 100 /stu/ stawek dziennych określając wymiar jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50,- /pięćdziesięciu/ złotych.
2. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 /trzech/ lat.
3. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 08.08.2017 roku.
4. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000,- /pięciu tysięcy/ złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
5. Na podstawie art. 43b kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci podania treści niniejszego wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie odpisu wyroku na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Ł. przez okres 2 /dwóch/ tygodni.
6. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500,- /pięciuset/ złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 687,08 /sześciuset osiemdziesięciu siedmiu 08/100/ złotych.

Sygn. akt II K 25/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 sierpnia 202017 roku C. W. kierując samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej: (...) na drodze krajowej nr (...) odcinek P. – G. woj. (...) poruszał się w kolumnie samochodów osobowych w kierunku miejscowości G.. W pewnym momencie, z przeciwległego pasa ruchu, zjechał biały bus. Celem uniknięcia zderzenia czołowego, C. W. zdecydował się na wykonanie manewru obronnego i zjazd kierowanym samochodem na prawą stronę. W wyniku tego samochód wjechał do rowu, uderzył w nasyp i przewrócił się na lewą stronę. Wraz z C. W. w samochodzie znajdowała się jego żona J. W.. Kierowca białego busa, nie zatrzymał się, nie udzielił pomocy C. W. i J. W., oddalił się z miejsca zdarzenia. Osoby poruszające się za C. W. udzieliły jemu oraz J. W. pomocy, a także wezwały pogotowie ratunkowe.

Następnie, na miejsce zdarzenia nadjechał pojazd Straży Granicznej, której funkcjonariusz zauważył wcześniej białego busa, który stał około 20 metrów od skrzyżowania drogi (...) w kierunku miejscowości F., na wysokości bazy maszynowej ze sprzętem rolniczym firmy (...). Na miejsce zostali skierowani funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w G.. W wyżej opisanym miejscu znajdował się pojazd – O. (...) koloru białego o nr rej: (...) z widocznym uszkodzeniem przedniego lewego koła, zderzaka, błotnika oraz lewego, przedniego kierunkowskazu. W pojeździe za kierownicą siedział mężczyzna – K. B., od którego czuć było silną woń alkoholu. W drzwiach samochodu od strony kierowcy znajdowała się butelka o pojemności 200 ml z zawartością około 100 ml wódki o smaku cytrynowym. K. B. oświadczył, że jechał do miejscowości G., a w jego pojeździe doszło do uszkodzenia opony, dlatego zjechał na przeciwległy pas ruchu. Zatrzymał się dopiero kilka kilometrów od miejsca zdarzenia, albowiem wcześniej nie było bezpiecznego miejsca. K. B. twierdził, że z nerwów wziął łyka z buteleczki. Następnie K. B. został przebadany i okazało się, że kierował znajdując się w stanie nietrzeźwości. Miał w wydychanym powietrzu stężenie alkoholu na poziomie: o godz.: 06:41 – 0,86 mg/l, o godz. 06:43 – 0,79 mg/l, o godz. 07:14 – 0,81 mg/l i o godz. 07:45 – 0,76 mg/l.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następujących dowodów: zeznań świadków: A. B. k. 19 odw, 102 odw – 103, C. W. k. 107 odw. – 108, J. W. k. 107 odw., protokołu badania trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania k. 2, 3, protokołów oględzin pojazdu k. 4-5, 6-7, materiału poglądowego oględzin pojazdu marki O. (...) k. 9, sprawozdania sądowo – lekarskiego wraz z opinią k. 123-124.

K. B. będąc słuchany jako oskarżony przed tut. Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień w sprawie (k. 102 odw.).

Wobec tego odczytano wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym z karty 59-60. Słuchany jako podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił że w chwili zdarzenia drogowego, tj. ok 6 rano był trzeźwy. Przed miejscowością P. wystrzeliła mu lewa przednia opona. Samochód zaczął kierować się w stronę lewą, do pasa przeciwnego, jednak udało mu się utrzymać pojazd na swoim pasie ruchu, jedynie może delikatnie przekroczył linię oddzielającą dwa pasy ruchu. Szczegółów zdarzenia nie pamiętał, albowiem miał on szybki przebieg, a ponadto był bardzo zestresowany. K. B. zapewniał, że do zderzenia z żadnym pojazdem nie doszło, gdyż poczułby uderzenie. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż kierujący S. wjechał do rowu mniej więcej w momencie mijania się pojazdów. Zdaniem oskarżonego kierowca S. spanikował, dlatego też wjechał do rowu. K. B. nie zatrzymał się od razu, odjechał pół kilometra, bo był w stresie i szukał bezpiecznego miejsca na zatrzymanie się. Zatrzymał się na poboczu trasy (...), nie pamiętał czy to było za P., czy przed P.. W wyniku stresu spożył jakąś ilość alkoholu. Nie pamiętał, jaki to był alkohol oraz w jakiej ilości go spożył. Po około 10-15 minutach od zatrzymania się podjechali do niego funkcjonariusze Straży Granicznej, a po kolejnych 15 minutach funkcjonariusze Policji. Następnie został zatrzymany oraz zbadano jego stan trzeźwości, którego wyniku nie pamiętał. Oskarżony wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia żadnych leków nie przyjmował, nic nie jadł, dnia poprzedzającego zdarzenie nie pił żadnego alkoholu. W chwili zdarzenia był zmęczony, gdyż wstał ok 2:40 – 3:00.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego zaprzeczającego kierowaniu w stanie nietrzeźwości pojazdem nie zasługują na obdarzenie ich wiarą. Poza zainteresowaniem Sądu w niniejszej sprawie pozostaje kwestia ustalenia, czy do zdarzenia drogowego doszło na skutek awarii samochodu kierowanego przez oskarżonego (rozerwania opony), czy też doszło do niego na skutek stanu nietrzeźwości oskarżonego i niedostosowania techniki jazdy do warunków drogowych.

W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim zaprzeczał kierowaniu w stanie nietrzeźwości samochodem O. (...) nie zasługują na obdarzenie ich wiarą. Przeczą im pozostałe dowody oceniane w ich całości.

Z zeznań świadka A. B., złożonych na rozprawie, a także w postępowaniu przygotowawczym k. 19 wynika, iż w dniu 08.08.2017 roku około godz.: 5:51 udał się na drogę (...) P. – G., gdzie doszło do zdarzenia drogowego. Sprawca zdarzenia poruszał się białym busem i oddalił się z miejsca zdarzenia. W czasie dojazdu do miejsca zdarzenia świadek został poinformowany, że funkcjonariusze Straży Granicznej ok. 2 km od miejsca kolizji widzieli białego busa. (...) znajdował się około 20 metrów od skrzyżowania drogi (...) w kierunku m. Flesze, na wysokości bazy magazynowej ze sprzętem rolniczym firmy (...). Na miejscu znajdował się samochód marki O. (...) koloru białego o nr rej: (...) z widocznym uszkodzeniem przedniego lewego koła, zderzaka, błotnika oraz lewego, przedniego kierunkowskazu. W samochodzie za kierownicą siedział mężczyzna – K. B., od którego było czuć silną woń alkoholu. W drzwiach kierowcy znajdował się butelka o pojemności 200 ml z zawartością 100 ml wódki o smaku cytrynowym.

Przeprowadzone badanie wydychanego przez oskarżonego powietrza pozwoliło na ustalenie, że K. B. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Miał w wydychanym powietrzu stężenie alkoholu na poziomie: o godz.: 06:41 – 0,86 mg/l – I pomiar; o godz.: 06:43 – 0,79 mg/l – II pomiar; o godz.: 07:14 – 0,81 mg/l – III pomiar; o godz.: 07:45 – 0,76 mg/l – IV pomiar (**por. treść protokołu badania ilości alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2-3**).

W sprawie zeznania złożyli bezpośredni świadkowie zdarzenia – C. W. i J. W., którzy to poruszali się w dniu 08.08.2017 roku samochodem osobowym marki S. (...) drogą (...) P. – G. w kierunku G.. Świadczyli, że przyczyną zdarzenia drogowego było to, że kierujący zjechał na ich pas ruchu zmuszając C. W. do podjęcia manewru zjazdu na prawo, w wyniku czego ich pojazd wjechał do rowu, gdzie przewrócił się na lewy bok. Po zdarzeniu kierowca białego busa nie zatrzymał się, a pomocy udzielili im inni uczestnicy ruchu.

W ocenie Sądu, zeznania powyższych świadków zasługują na obdarzenie ich wiarą. Świadczyli nie ma żadnego powodu do tego, aby zeznawać na niekorzyść oskarżonego. Zarówno A. B., jak i też C. i J. W. nie znali oskarżonego. Świadczyli nie wiedzieli, czy oskarżony w momencie zaistnienia zdarzenia drogowego był w stanie nietrzeźwości, czy nie.

W wyniku zdarzenia drogowego uszkodzeniu uległ zarówno samochód poszkodowanych, jak i samochód oskarżonego (por. treść protokołów oględzin pojazdów k. 4-5, 6-7, 9).

Celem weryfikacji wyjaśnień oskarżonego twierdzącego, że w chwili zdarzenia był trzeźwy, a alkohol spożył dopiero po zatrzymaniu pojazdu, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza z Zakładu Medycyny Sądowej (...) w B., na okoliczność ustalenia, ile alkoholu w wydychanym powietrzu albo alkoholu we krwi miałby K. B. o godzinie 5:23 w dniu 08.08.2017 roku, jeżeli badanie przeprowadzone w dniu 08.08.2017 roku wykazało stężenie alkoholu na poziomie: o godz.: 06:41 – 0,86 mg/l, o godz.: 06:43 – 0,79 mg/l, o godz.: 07:14 – 0,81 mg/l, o godz.: 07:45 – 0,76 mg/l przy założeniu, że pomiędzy godziną 5:23, a godz.: 6:41 oskarżony spożył około 100 ml wódki nieustalonego rodzaju, przy założeniu, że oskarżony nie pił alkoholu poprzedniego dnia, nie pił alkoholu w dniu zdarzenia do godz. 5:23, nie zjadł śniadania, przy czym w dniu zdarzenia ważył 85 kg mając 185 cm wzrostu. Sąd określił w przybliżeniu, że do kolizji drogowy musiał dojść ok. godz. 5:23 mając na uwadze, że o godz. 5:36 o zdarzeniu drogowym zostało już powiadomione Centrum Powiadamiania Ratunkowego w B. (k. 110), zaś wg twierdzeń oskarżonego z dochodzenia (k. 60), po zatrzymaniu przez niego pojazdu funkcjonariusze Straży Granicznej zjawili się przy jego samochodzie po jakiś 10-15 minutach. Sąd określił ilość alkoholu, jakiej miałyby dotyczyć ustalenia biegłego mając na uwadze treść zeznań A. B. wskazującego, że w samochodzie oskarżonego ujawnił butelkę z wódką o smaku cytrynowym, przy czym

butelka była o pojemności 200 ml i zawierała ok. 100 ml płynu. Oskarżony nie umiał powiedzieć, ile alkoholu wypił, nie wskazywał przy tym, aby wypił alkohol z innej butelki, której nie ujawnił świadek.

Jak wynika z opinii biegłego UM w B., ponieważ K. B. zadeklarował spożycie alkoholu po zdarzeniu można zastosować tzw. obliczenia prospektywne, które to obliczenia mają charakter tylko i wyłącznie orientacyjny, a uzyskane wyniki mają wartość szacunkową – obliczenia oparte są na wartościach średnich, które tylko w przybliżeniu odzwierciedlają rzeczywistość. Dlatego też próba zastosowania w/w badań może służyć jedynie do szacunkowego określenia, czy w wyniku spożycia konkretnej ilości napoju alkoholowego mogło dojść do przekroczenia progu trzeźwości bądź czy K. B. mówi prawdę odnośnie czasu i ilości spożytego alkoholu. Aby móc wyliczyć stężenie alkoholu ok. godz. 05:23 w dniu 08.08.2017 roku we krwi oskarżonego przy pomocy rachunku prospektywnego, to znaczy na podstawie danych o ilości i czasie spożytego alkoholu, należy przyjąć, że cały alkohol został skonsumowany na czczo, jednorazowo, w momencie rozpoczęcia konsumpcji i został całkowicie wchłonięty z przewodu pokarmowego do krwi. W wyniku przeprowadzonych badań, biegły ustalił że „Gdyby założyć, że trzeźwy K. B., wypił na czczo około godziny 05.23 100 ml 40 % wódki, a wypity alkohol wchłonął się całkowicie z przewodu pokarmowego do krwi, to na szczycie wchłaniania alkoholu – to jest około godziny 05.53 – 06.23, maksymalne teoretyczne stężenie alkoholu we krwi wyniosłoby około 0,5‰. Podobna zawartość alkoholu we krwi oskarżonego powinna także wystąpić w godzinach 05.23-06.41”. Biegły stwierdził więc, że „Przeprowadzone powyżej obliczenia teoretyczne stoją w sprzeczności z wynikami analitycznymi, to jest z wynikami na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (krwi). W związku z tym faktem wersję dotyczącą czasu i ilości spożytego alkoholu przez K. B. można uznać za nieprawdopodobną. Innymi słowy nie jest możliwe, aby oskarżony po spożyciu wyłącznie 100 ml wódki po zdarzeniu osiągnął zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (krwi) taką jak w badaniach przeprowadzonych przez KPP. Równocześnie należy wskazać, że w sytuacji spożycia przez oskarżonego wyłącznie 100 ml wódki po zdarzeniu, w czasie kierowania pojazdem poprzedzającym zdarzenie oskarżony musiałby znajdować się w stanie nietrzeźwości, aby osiągnąć zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (krwi) na poziomie takim jak stwierdzony w badaniach przeprowadzonych przez KPP” (k. 123-124).

W niniejszej sprawie, po wydaniu postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego, obrońca oskarżonego domagała się zmiany tezy dowodowej żądając ustalenia, czy na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie można ustalić, czy oskarżony w chwili zdarzenia był nietrzeźwy (k. 119). Wniosek ten został uznany za zmierzający do przedłużenia postępowania w sprawie, z powodów jakie zostały wskazane w uzasadnieniu postanowienia (k. 130).

Po wydaniu opinii w sprawie, obrońca oskarżonego złożyła zarzuty do opinii, a także wniosła o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego celem wyjaśnienia sprzeczności i wątpliwości w opinii (k. 148). Sąd nie uwzględnił powyższego wniosku obrońcy K. B., gdyż w sposób oczywisty zmierzał do przedłużenia postępowania w sprawie. Przedmiotowa opinia została sporządzona w sposób jasny oraz pełny. Biegły w opinii wskazał na to, dlaczego zastosował metodę polegającą na badaniu prospektywnym, wskazał na jej ograniczenia, a także, że aby móc wyliczyć stężenie alkoholu we krwi oskarżonego należy przyjąć, że cały alkohol został skonsumowany na czczo, jednorazowo, w momencie rozpoczęcia konsumpcji i został całkowicie wchłonięty z przewodu pokarmowego do krwi (k. 124). Oskarżony rzeczywiście nie twierdził, że wypił 100 ml alkoholu, to Sąd sformułował taką tezę dowodową. Zaznaczyć należy, że Sąd nie żądał od biegłego ustalenia, jaki byłby poziom alkoholu u oskarżonego w sytuacji konsumowania alkoholu po zatrzymaniu pojazdu ale przed pierwszym badaniem, gdyż nie taki był cel zasięgnięcia opinii biegłego.

W ocenie Sądu, wyjaśnienia K. B. twierdzącego, że przed zdarzeniem drogowym nie spożywał alkoholu, był trzeźwy, w świetle opinii biegłego, okazały się niezgodne z prawdą. Sąd nie ma podstawy do stwierdzenia, że opinia jest nierzetelna, niepełna, niejasna. Zdaniem Sądu, tym samym należało uznać, że twierdzenia oskarżonego, że spożywał alkohol po zdarzeniu drogowym, są nieprawdziwe, są przyjętą przez niego linią obrony.

Powyższe dowody pozwoliły na przypisanie K. B. popełnienia czynu zabronionego o znamionach określonych w art. 178a § 1 kk polegającego na tym, że w 08 sierpnia 2017 roku na drodze krajowej nr (...) odcinek P. – G. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki O. o nr rej: (...) po drodze publicznej.

Przy wymiarze kary dla oskarżonego Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk .

Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na uwadze, aby wymierzona kara nie przekraczała stopnia winy, społecznej szkodliwości czynu oraz aby spełniła swoje cele tak w zakresie celów zapobiegawczych i wychowawczych, jak i względów prewencji ogólnej.

W ocenie Sądu okolicznością obciążającą oskarżonego jest stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego z uwagi na stopień opilstwa K. B., który kierował pojazdem mechanicznym w stanie, który nie pozwalał mu na odpowiednie kontrolowanie sytuacji na drodze i reagowanie na ewentualne zagrożenia. Zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego wynosiła 0,86 mg/l, 0,79 mg/l, 0,81 mg/l, 0,76 mg/l. Tym samym ponad ośmiokrotnie przekraczała normę dopuszczoną prawem (stan po użyciu alkoholu zachodzi już wówczas, kiedy stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,1 mg/l). Osoba poruszająca się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w takim stanie stwarza zagrożenie nie tylko dla siebie, ale także dla innych użytkowników dróg. Okolicznością obciążającą jest, że oskarżony kierował w takim stanie trasą (...), w czasie porannego szczytu komunikacyjnego. Okolicznością obciążającą jest, że oskarżony jest obecnie osobą karaną sądownie za przestępstwo polegające na kierowaniu pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości (**por. treść karty karnej k. 146**), zaś w 2017 roku był także karany za wykroczenia p-ko bezpieczeństwu w komunikacji (**por. treść zapytania o ukarania k. 22 i informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 51**).

W powyższej sprawie Sąd nie dostrzega okoliczności łagodzących poza tym, że na dzień popełnienia przestępstwa K. B. nie był karany sądownie (**k. 31**).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył K. B. za przypisane mu przestępstwo na podstawie art. 178 a § 1 kk karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych określając wymiar jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50,- złotych. Orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów.

Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat. Na podstawie art. 63 § 4 kk, na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 08.08.2017 roku.

Na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,- złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu świadczenie to winno być orzeczone w minimalnej określonej prawem wysokości z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego, który jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, to jak wynika z jego twierdzeń, w rzeczywistości utrzymuje się z prac dorywczych z których uzyskuje wynagrodzenie rzędu 2.000zł miesięcznie zaś na utrzymaniu ma dziecko w wieku 2,5 lat oraz żonę (**k. 102 oraz por. danych osobopoznawczych k. 39**).

Na podstawie art. 43b kk orzeczono o podaniu niniejszego wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie odpisu wyroku na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskim w Ł. przez okres 2 tygodni.

O kosztach sądowych i opłacie sądowej orzeczono w myśl art.626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych i z tego tytułu zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500,- złotych tytułem opłaty sądowej oraz obciążono go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 687,08 złotych.

Nie będą omawiane jako niemające znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego, kwalifikacji prawnej czynu oraz wymiaru kary dowody w postaci: zaświadczenia z centralnej bazy danych systemu informatycznego prokuratury k.

32-34, informacji z Urzędu Miejskiego w Ł. k. 52, kopii decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami k.
53-56 informacji z Policji k. 106.